

Szilágyi Pál laudációja

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem– Bocskai István-díja, 2013

Szilágyi Pál professzor úr, rektor úr alig néhány hónapja töltötte be a 80.-ik életévét. Sokat köszönhet neki nemcsak a Babeş–Bolyai Tudományegyetem, amelynek rektorhelyettese, majd megbízott rektora volt 1996-tól 2000-ig, ahol ebben az időszakban valósították meg a magyar nyelvű képzés állami egyetemen való példa nélküli fejlesztését, hanem az egész erdélyi magyar felsőoktatás. Az Erdélyi Magyar Ösztöndíjtanács, valamint a Felsőoktatási Tanács az Ő részvételével dolgozta ki az erdélyi magyar felsőoktatás-fejlesztési programját, azokat a tervezeteket, felméréseket, amelyek alapján kialakultak az állami magyar egyetemre, egyetemekre, valamint az Erdélyi Magyar Magánegyetemi hálózatra (Sapientia-EMTE, PKE) vonatkozó elképzelések.

Igen tisztelt hölgyeim és uraim! Bár már önmagukban is elévülhetetlenek ezek a megvalósítások, sőt jelentősek a szívemhez közel álló parciális differenciálegyenletek és variációszámítás terén elért eredményei is, mégis itt és most nem csak ezért kapja Szilágy professzor úr a Sapientia Egyetem Bocskai-díját. Minden tisztelet mellett, Ő a mi „Pali bácsink”, és ez, azt hiszem, sokat elárul a kapcsolatunkról. Mert a gazdag egyetemi pályát és szakmai sikereket követően, az egyetem alapításának kezdetén, az útkeresés korában vállalta nemcsak a tanácsadást, hanem az aktív – sok esetben nagyon is hálátlan – vezetői szerepet is akkor, amikor a legnagyobb szükség volt rá. Néhai Tonk Sándor volt rektorunk önéletrajzi írásában jellemzi talán a legtalálósabban ezt: „Élhetném az egyetemi

professzor kényelmes életét. Ehelyett azt teszem, amit hitem szerint tennem kell, vállalva a vádaskodást, a rosszallásokat és a támadásokat is. Sikeres ember lehetnék, ha vállalnám a hamisságot.” Igen tisztelt hölgyeim és uraim, Szilágyi Pál akkor töltötte be a Sapientia Alapítvány alelnöki, majd a Sapientia-EMTE rektori beosztását, amikor nemcsak az egyetemi belső útkeresés, építés, hanem a külső támadások is nagyon megnehezítették a feladatát, sőt sok esetben megkérdőjelezték egyetemünk jövőjét. És ott állt mellettem, mellettünk akkor is, amikor 2007-ben érthetetlen módon pont a legfőbb támogatónk, az akkori Magyar Kormány kérdőjelezte meg ezt. Egyenessége, igazságérzete, nyugodt tartása adott akkor is támaszt és erőt, hogy sikeresen védjük igazunkat. Ezt a támogatást érzem, érezzük mindannyian, azóta is, amelynek kivételes hite, szorgalma és bámulatos munkabírása ad hitelt. Hite abban, hogy van értelme a magyar egyetemfejlesztésnek, de csak akkor, ha mindezt képesek vagyunk olyan színvonalon tenni, hogy vonzó alternatíva legyen kivételes tehetségű fiatalok számára is.

Kolozsvár, 2013. október 4.

Dr. Dávid László, a Sapientia EMTE rektora